

Arrest

nr. 266 216 van 24 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOLLE
Zuidstraat 6
8800 ROESELARE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 september met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE FEYTER, die *loco* advocaat J. BOLLE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaarde de Iraakse nationaliteit te hebben en een soennitische moslim van Arabische origine te zijn. U verklaarde Irak te hebben verlaten uit vrees voor uw leven. U reisde via Turkije naar België waar u op 11 maart 2020 een **eerste keer om internationale bescherming** verzocht. Uw eerste verzoek werd op 1 december 2020 afgesloten met een weigeringsbeslissing daar u niet kwam opdagen bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor uw onderhoud.*

*Uw adres zou verkeerd genoteerd geweest zijn en u zou uw uitnodiging voor uw gehoor nooit ontvangen hebben. Op 3 maart 2021 verzocht u **een tweede keer om internationale bescherming**.*

In het kader van uw tweede verzoek verklaarde u afkomstig te zijn uit Al Dora, Bagdad (Centraal-Irak). U liep school in Bagdad tot het derde middelbaar maar kon uw studies niet afmaken daar u Irak, omwille van uw problemen, in 2019 diende te verlaten. Tijdens uw studies werkte u in Bagdad voorts ook in een bakkerij. U woonde in Irak samen met uw ouders en uw twee zussen D. en U.. Uw moeder was oorspronkelijk een sjiiitische moslima maar in 2010 bekeerde ze zich, net zoals haar naaste familieleden, tot het soennisme. Uw vader was een soenniet van geboorte. Uw vader werkte in Bagdad samen met zijn twee broers, W. en A. (O.VX) in een kapsalon. Tijdens hun werk kwamen Asaeb ahl Haq (AAH)-leden bij hen in het kapsalon en ze wilden via uw vader en ooms informatie krijgen over buurtbewoners en mensen die in het kapsalon als klant kwamen. Uw vader en ooms weigerden hierop in te gaan en samen te werken met AAH. Begin juni 2015 zouden uw vader en ooms, toen ze op weg waren van het kapsalon naar huis, door AAH zijn tegengehouden. Uw vader en oom W. werden meegenomen, uw oom A. kon ontsnappen. Twee dagen later zou uw tante zijn opgebeld met de melding dat het lichaam van uw vader in het ziekenhuis gevonden was. Tegen betaling van een som geld konden jullie het lichaam van uw vader 'officieus' terugkrijgen. De sporen op het lichaam van uw vader toonden aan dat hij mishandeld en vermoord werd. Uw oom A. verliet Irak en vluchtte naar Syrië. Hij reisde vervolgens verder naar België waar hij op 7 juli 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 1 april 2016 kreeg uw oom A. hier de vluchtelingenstatus toegekend. Uw oom W. is tot op heden spoorloos. De daaropvolgende vier jaar kenden u en uw gezin geen verdere problemen. In juli 2019 zouden leden van AAH ook bij jullie thuis zijn beginnen langskomen. Ze stelden vragen over uw oom A. alsook over u. Zo wilden ze weten hoe oud u was, of u praktiserend was, naar de moskee ging, wie uw vrienden waren en ze gaven te kennen dat ze u wilden spreken. In totaal zouden jullie thuis tweemaal het bezoek gehad hebben van AAH. Bij het eerste bezoek was u niet thuis maar uw moeder vertelde u bij uw thuiskomst over het bezoek. Nadat AAH een tweede keer bij jullie aan de deur stond vreesde uw moeder dat u hetzelfde lot te wachten stond als uw vader. Hierop werd besloten dat u Irak diende te verlaten. Uw moeder regelde uw reis en op 3 augustus 2019 verliet u Irak, op legale wijze en in het bezit van een Turks visum, via de luchthaven van Bagdad. U reisde naar Turkije waar u terecht kon bij uw oom Mohammed. Uw oom regelde vervolgens een smokkelaar om u vanuit Turkije naar Europa te brengen. U reisde via Bulgarije waar u 9 maanden verbleef. Daar u nog minderjarig was en nadat werd vastgesteld dat uw oom A. in België verblijft, werd u, na overleg tussen de Bulgaarse en Belgische asielinstanties, toegestaan naar België verder te reizen. Uw oom A. nam u na uw aankomst in België onder zijn hoede. Op aanraden van uw oom verzocht u in België om internationale bescherming (zie supra). Ongeveer een maand na uw vertrek uit Irak zouden de militieleden nogmaals bij uw moeder thuis zijn langsgeweest op zoek naar u. Uw moeder zou hen hebben meegedeeld dat u vertrokken was. Ter staving van uw verzoek legde u volgende stukken neer : uw origineel paspoort, d.d. 6/9/2018, kleurenkopieën van een aantal pagina's uit uw vaders paspoort, een kopie van uw vaders nationaliteitsbewijs en prints van foto's van uw overleden vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart Irak te hebben verlaten, en er tot op heden niet te kunnen terugkeren, uit vrees voor uw leven. Uw vader werd reeds in 2015 gedood door AAH en u vreest dat u hetzelfde lot te wachten staat.

Dient echter te worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet immers worden opgemerkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en vluchtmotieven.

Zo moet allereerst worden gewezen op een aantal flagrante tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen. Ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat maffiabendes bij u thuis langskwamen. U stelde hierbij uitdrukkelijk niet zeker te zijn of deze personen betrokken waren bij AAH (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Echter, ten aanzien van het CGVS verklaarde u uitdrukkelijk dat AAH bij u thuis langskwam. U was dit keer wel zeker dat het om militieleden ging. Immers, ze hadden de regio in handen en iedereen kende hen. U vervolgde nog zeker te zijn omdat ze gewapend waren, dat uw moeder hen zag en hun wagens en uniformen herkende (zie CGVS p. 21 en 22). U geconfronteerd met de vastgestelde ongerijmdheden, haalde u aan dat u na uw eerste interview contact nam met uw moeder en haar meer informatie had gevraagd. Ook sprak u met uw oom, dit met het oog op uw onderhoud bij het CGVS, en via hem kreeg u ook meer informatie (zie CGVS p. 27). Uw poging bovenstaande tegenstrijdigheden te weerleggen, is niet ernstig. Immers werd u bij aanvang van uw onderhoud bij het CGVS gevraagd of alles correct genoteerd stond in uw DVZ-verslag en u bevestigde dit. Indien u daadwerkelijk na uw onderhoud bij de DVZ meer, en blijkbaar ook andere informatie, had vernomen, kan niet worden ingezien waarom u dan bij aanvang van uw onderhoud bij het CGVS niet zou gemeld hebben dat uw verklaringen bij de DVZ niet correct waren. U ook hierop gewezen, repliceerde u dat u niet wist dat de protection officer het over zulke zaken had, u dacht dat het over uw documenten ging. Ook deze loutere postfactum verklaring, kan geen ander licht werpen op voorgaande. U er hier op gewezen dat uw verklaringen met betrekking tot uw documenten niet werden voorgelezen bij de DVZ, vervolgde u dat uw verklaringen wel correct waren toen ze u werden voorgelezen (zie CGVS p. 27). Dit houdt evenmin steek temeer daar u bij aanvang van uw gehoor op het CGVS eveneens werd gevraagd of u nog nieuwe informatie had in verband met uw situatie (zie CGVS p. 3 en 28). U had aldus wel degelijk te tijd en de mogelijkheid om bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS aan te geven dat hetgeen u initieel bij de DVZ vertelde niet correct was én hierbij aan te geven welke nieuwe informatie u verkregen had.

Verder verklaarde u bij de DVZ dat de personen die langskwamen geen uniform droegen (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Ook dit strookt niet met wat u later bij het CGVS aanhaalde temeer daar u het feit dat de mannen een uniform droegen nét naar voor schoof als één van de redenen hoe uw moeder zeker kon weten dat het om AAHleden ging (zie supra). U dan nogmaals gevraagd of de mannen die langskwamen altijd een uniform droegen, stelde u plots dat u dit niet vroeg aan uw moeder (zie CGVS p. 23). Dit druist dan weer in tegen uw eerdere verklaringen, zowel bij de DVZ alsook initieel bij het CGVS.

Tot slot verklaarde u bij de DVZ uitdrukkelijk dat u zelf nooit getuige bent geweest van de gebeurtenissen bij u thuis, dit omdat u bij uw grootvader verbleef (zie CGVS vragenlijst vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u de eerste keer niet thuis was maar bij het tweede bezoek was u wél thuis (zie CGVS p. 23). Wat betreft uw verblijf bij uw grootvader beweerde u bij het CGVS dan weer dat enkel de dag dat het incident met uw vader en oom gebeurde, i.c. hun verdwijning in juni 2015, bij uw grootvader was (zie CGVS p. 5 en p. 28). U hier gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen, beperkte u zich tot het herhalen van uw verklaringen afgelegd bij het CGVS en de bewering dat u dit niet zo bij de DVZ heeft gezegd (zie CGVS p. 28). Het mag duidelijk zijn dat ook dit niet kan volstaan.

Dat u niet in staat blijkt éénsluidende verklaringen af te leggen aangaande bovenstaande essentiële elementen maakt dat reeds de nodige vragen kunnen worden gesteld bij de feiten die u zou hebben meegemaakt en die aan de basis zouden gelegen hebben van uw beslissing Irak te verlaten.

Ook volgende vaststellingen doen verder afbreuk aan de waarachtigheid van uw relaas. Zo verklaarde u dat de militieleden uw moeder vragen stelden over u persoonlijk. Zo noemden u bij naam en vroegen waar uw was, wie u vrienden waren, hoe oud u was, of u praktiseerde en of u naar de moskee ging. Ze gaven ook duidelijk te kennen dat u ze wilden spreken (zie CGVS p. 18 en 23). Uit uw verklaringen blijkt dat de militieleden aldus duidelijk wisten wie u was en naar u persoonlijk 'op zoek' waren. Zelf voegde u er nog aan toe dat jullie de militieleden in de wijk zagen, dat ze met mensen praten en de zaken in de gaten hielden (zie CGVS p. 18). Het mag in deze dan wel ten zeerste verbazen dat de militieleden gewoon tweemaal naar u kwamen vragen bij u thuis doch voor het overige geen verdere stappen zetten u ook effectief te vinden. Ze kwamen zelfs niet binnen toen ze thuis langskwamen (zie CGVS p. 23). U verklaarde dit door erop te wijzen dat ze niet binnenkwamen omdat er vrouwen in huis waren (zie CGVS p. 23). Dit strookt dan wel weer niet met uw eerdere verklaringen dat ze uw moeder een keer heel slecht behandelden en haar duwden (zie CGVS p. 18). Los van het feit dat ze zich beperkten tot gesprek met uw moeder aan de deur van jullie woning, ondernamen ze evenmin stappen om u elders alsnog te pakken te krijgen. Nochtans waren ze aanwezig in de wijk – jullie zagen hen – en ze hielden de zaken in de gaten. Blijkt bovendien dat u zich ook na de twee bezoeken van de militieleden bij u thuis nog buitenshuis begaf en naar uw privelessen ging (zie CGVS p. 25). U voegde eraan toe dat uw oom Al. u

bracht met de wagen, dit omdat u schrik had (zie CGVS p. 25). Gezien uw ooms en uw vader in 2015 op straat door AAH werden tegengehouden en uw vader en oom W. vervolgens werden meegenomen, valt geenszins te begrijpen waarom u het veilig achtte naar de les te gaan indien uw oom u bracht. U gewezen op het feit dat het hoe dan ook toch niet ondenkbaar was dat de militieleden op die momenten iets zouden proberen, merkte u op dat u nog een kind was en gewoon naar de les ging. Zodra uw moeder voelde dat het serieus was liet ze u het land verlaten (zie CGVS p. 26). Dit houdt evenmin steek in geval van een waarachtig relaas. Bovendien blijken uw verklaringen over de tussenkomst van uw oom Al. evenmin éénsluitend. Aanvankelijk beweerde u dat uw moeder zich na het eerste bezoek van de AAH-leden van geen kwaad bewust was. Ze dacht gewoon dat ze wat gegevens nodig hadden. U was ook nog een kind en ze nam het niet serieus (zie CGVS p. 24). Na het tweede bezoek beseftte uw moeder dat ze u wel degelijk viseerden. Ze kwamen 's nachts, drongen aan dat ze u wilden zien en ze stelden vragen. Uw moeder zou na dit tweede bezoek dan haar broer Al. gebeld hebben om de zaak met hem te bespreken. Tijdens dit gesprek gaf uw oom Al. aan dat uw jonge leeftijd geen beletsel zou vormen voor de militieleden om u mee te nemen en u te doden. Hierop zou beslist zijn dat u beter het land kon verlaten (zie CGVS p. 24). Even later verklaarde u dan dat uw oom Al. u al na het eerste bezoek begeleidde en met de auto naar uw prive-lessen voerde, dit omdat u schrik had. U voegde er nog aan toe dat ook uw moeder toen al bang was (zie CGVS p. 25). Deze onduidelijkheid kon u voorts ook niet uitklaren (zie CGVS p. 25).

Wat ook ten zeerste mag verbazen is uw moeders antwoord op de vragen die de militieleden haar stelden (zie supra). Zo zou uw moeder hebben aangegeven dat u niet zo praktiserend was en zelfs alcoholische dranken dronk (zie CGVS p. 18). U hier dan gevraagd naar het nut van deze antwoorden, merkte stelde u de militie op zoek is naar streng praktiserende moslim. Uw moeder zou dit geantwoord hebben om u te 'helpen', om aan te tonen dat uw generatie anders is dan de generatie van uw vader en meer openminded is (zie CGVS p. 25). Dient allereerst te worden opgemerkt dat uw vader geenszins werd opgepakt en gedood omdat hij te strikt en conservatief was. U verklaarde dat zijn verdwijning en moord te maken hadden met zijn weigering samen te werken met de militie. Waarom uw moeder dan meende te moeten aantonen dat u niet zo strikt was, is niet duidelijk. Bovendien houdt uw antwoord geen steek. Uit de beschikbare informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie aan uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt daarentegen dat AAH een sjiitische militie is die de ideologie van de Iraanse Revolutie promoot en streeft naar de implementatie van een sjiitisch Islamitische regering en Sharia wetgeving op het hele Iraakse grondgebied. Het gebruik van alcoholische dranken wordt hierbij geenszins getolereerd. Dat uw moeder, in de overtuiging dat u geïnterviewd werd door AAH en net als uw vader zou worden vermoord én in de wetenschap dat de militie overal in de wijk aanwezig is én de zaken in de gaten hield, doodleuk zou aanhalen dat u niet praktiseert en alcohol drinkt – twee zaken die nèt niet door AAH aanvaard worden – kan helemaal niet worden aangenomen in geval AAH effectief meermaals naar u kwam vragen thuis.

Dat u er tot slot ook op 3 augustus 2019 geen graten in zag om u zonder meer naar de luchthaven te begeven, en hierbij verschillende controleposten te passeren, holt uw geloofwaardig verder uit. Het is immers algemeen geweten dat sjiitische milities, waaronder AAH, geïnfiltrerd zijn binnen de veiligheidsdiensten en bijgevolg eveneens aan de controleposten (kunnen) aanwezig zijn. Opnieuw was het aldus niet ondenkbaar dat u, die beweert door AAH te worden geïnterviewd en gezocht, bij één van de controleposten die u passeerde alsnog zou worden 'ontdekt' en tegengehouden. Dat u in de auto zat en ze u niet konden zien, kan weerom niet overtuigen temeer daar u, zoals u zelf aanhaalde, uw paspoort toonde aan de checkpoints die u passeerde en uw identiteit aldus kenbaar werd gemaakt. Dat u, zoals u verder stelde, misschien geluk had kan uw gedrag niet rechtvaardigen. Er kan logischerwijs verondersteld worden dat u, die verklaart Irak uit schrik voor de milities te verlaten en er tot op heden niet terug te kunnen, uw lot niet zou laten afhangen van uw 'geluk' en alles in het werk zou stellen om te vermijden dat u bij één van de checkpoints alsnog mogelijks zou worden tegengehouden. Uw gedrag in deze druist eens te meer in tegen uw beweerde vrees voor vervolging en zet uw geloofwaardigheid verder duidelijk op de helling.

Dat de militie u voorts ook na uw vlucht nog zou zijn komen zoeken thuis kan, rekening houdende met voorgaande, ook niet worden weerhouden.

Ook al wordt de ontvoering van uw vader en oom, en de moord op uw vader, vooralsnog niet betwist, dit volstaat niet om in uw hoofd te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. De gebeurtenissen waar uw oom en vader het slachtoffer van werden dateren immers van juni 2015, i.c. 4 jaar voor uw vertrek uit Irak. Dat er sjiitische milities actief zijn in Irak, alsook in Bagdad, en dit tot op heden, wordt voorts ook niet betwist.

Echter, gezien, zoals uit voorgaande blijkt, geen enkel geloof kan worden gehecht aan de feiten die u zelf in 2019 in Irak zou hebben meegemaakt met de sjitische militie AAH, moet aldus besloten worden dat u, volgend op de verdwijning en moord op uw vader, zelf geen problemen heeft gekend in Irak. Het loutere feit dat de milities tot op heden aanwezig en actief kan evenmin een persoonlijke vrees dan wel een reëel risico aantonen. Dat u Irak aldus omwille van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, diende te verlaten dan wel er tot op heden niet zou kunnen terugkeren, heeft u niet aangetoond.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad. Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke

omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde stukken kunnen geen ander licht werpen op voorgaande. Uw paspoort bevestigt louter uw persoonsgegevens en vertrekdatum uit Irak. Deze elementen staan in bovenstaande niet ter discussie. De kopieën van uw vaders nationaliteitsbewijs en een aantal pagina's uit zijn paspoort kunnen voorts hoogstens uw vaders persoonsgegevens bevestigen. Ook deze elementen worden niet in vraag gesteld. De prints van een aantal foto's van het lijk van uw vader tot kunnen tot slot hoogstens bevestigen dat uw vader om het leven kwam. Dat zulks gebeurde onder de door u geschetste omstandigheden wordt vooralsnog niet betwist, ook al kan dit niet uit de voorgelegde prints van de foto's worden afgeleid. Uit deze prints kan echter geenszins een persoonlijke vrees of risico in uw hoofde worden afgeleid.

Dat in hoofde van uw oom A. werd besloten tot toekenning van de vluchtelingenstatus wijzigt evenmin bovenstaande appreciatie temeer daar elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "art. 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, omgezet naar Belgisch recht door de wet van 26 juni 1953, de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering); het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"[...]

2.

Verzoeker verwijst vooreerst naar hetgeen hierboven gesteld onder het punt 2 ("uiteenzetting van de feiten").

In het algemeen is het belangrijk steeds voor ogen te houden dat verzoeker gezien zijn jonge leeftijd op het ogenblik van de feiten en het verlaten van zijn land van herkomst geen realiteits- en begripsvermogen heeft zoals mag worden verwacht van een volwassen persoon.

Gezien verzoeker de aan verweerder verstrekte inlichtingen zelf niet persoonlijk heeft waargenomen of beleefd, kan het hem niet te kwade worden geduid als er al ongerijmdheden zouden optreden.

Het gegeven dat verweerder geen enkel geloof hecht aan het asielrelaas de vluchtmotieven kan niet rechtsgeldig worden afgeleid uit de verklaringen afgelegd door verzoeker.

Overigens is voornoemd gegeven tegenstrijdig met de eigen verklaringen van verweerder in de bestreden beslissing wanneer verweerder stelt de ontvoering van de oom en vader van verzoeker, alsook de navolgende moord op zijn vader, door AAHleden, niet te betwisten.

Verweerder had rekening moeten houden met deze individuele omstandigheden van verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.

Omtrent de vermeend flagrante tegenstrijdigheid tussen de opeenvolgende verklaringen:

Verweerder stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, daar waar hij ten aanzien van de DVZ verklaarde dat maffiabendes bij hem thuis langskwamen, waarbij hij niet zeker wist of dit leden waren van de AAH. Ten aanzien van verweerder stelde verzoeker dat het AAH-militieleden waren die langskwamen bij verzoeker thuis.

In het licht van hetgeen gesteld onder het punt 2 (uiteenzetting van de feiten), alsook voorgaande overwegingen, kan dit verzoeker niet ten kwade worden geduid.

Zo ontving verzoeker een gekleurd verhaal uitgaande van zijn moeder alsook een gekleurd verhaal vanwege zijn oom. Deze twee gekleurde verhalen zijn dan nog eens gemixt met de eigen beleving van verzoeker.

De leden van de AAH-militie kwamen twee keer thuis bij verzoeker. De eerste keer was verzoeker niet thuis, doch verbleef hij in de les. De tweede keer was verzoeker wel thuis, doch gezien zijn moeder kon afleiden dat er leden van de AAH-militie opnieuw kwamen informeren naar verzoeker, heeft verzoeker zich verstopt in de woning. De eerste keer waren de AAH-militieleden al komen informeren naar verzoeker, waarbij het herhaald bezoek aantoont dat de AAH-militieleden op zoek waren naar verzoeker.

De AAH-militie heeft reeds duizenden personen in haar rangen gerekruteerd, waaronder kindsoldaten, (stuk 2)

Uit een rapport van Amnesty International van januari 2017 blijkt overigens dat de 15-jarige Muthanna Qasim al-Kibali, gedood werd terwijl hij diende te strijden met de AAH-militie. (stuk 3)

Stellen dat deze tegenstrijdigheden de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig maken en ontdoen van elk geloof, toont een manifest gebrek aan inlevingsvermogen aan in hoofde van verweerder.

De beslissing om als 16/17-jarige zijn moeder en thuisland te verlaten toont des te meer aan dat verzoeker Irak niet om opportunistische of economische redenen heeft verlaten, maar dat hij werkelijk geen andere keuze meer had.

Dat verzoeker tijdens zijn vlucht naar de luchthaven niet ontdekt werd aan controleposten door leden van de AAH-militie, holt zijn geloofwaardigheid - in tegenstelling met hetgeen voorgehouden door verweerder - niet uit. Wel integendeel, het is net omwille van het feit dat hij niet ontdekt werd dat hij in de mogelijkheid was Irak te verlaten, waarna uiteindelijk in België een verzoek tot internationale bescherming werd ingediend.

Verweerder lijkt te impliceren dat een verzoeker om internationale bescherming geen vrees voor vervolging zou kunnen hebben als hij zijn land van herkomst verlaat via de luchthaven. Deze redenering kan niet worden bijgetreden.

4.

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik een ernstig onderzoek gevoerd naar de vrees in hoofde van verzoeker waarin hij zijn land heeft verlaten.

Het straffeloos ontvoeren en vermoorden van de vader van verzoeker bewijst des te meer dat de Iraakse autoriteiten machteloos staan en niets kunnen doen tegen de terreur en het gevaar in hoofde van verzoeker.

Zoals gesteld wordt dit feit niet betwist door verwerende partij.

Verzoeker lijdt onder de vrees terug te worden gestuurd naar Irak, in de handen van de militieleden die reeds meerdere van zijn familieleden ontvoerden en zijn vader vermoordden. Verweerder erkent overigens uitdrukkelijk dat op heden nog steeds milities actief zijn in Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder. Het is ook boven elke redelijke twijfel aangetoond dat deze milities verzoeker persoonlijk viseerden en meermaals kwamen opzoeken.

In België heeft hij eindelijk veiligheid, rust en vrede gevonden.

Verzoeker is student in het VISO in Roeselare. Voor het schooljaar 2021-2022 is hij ingeschreven in het 5° jaar van de richting Haartzorg via het systeem van duaal leren (deels in school, deels op de werkvloer), (stuk 4)

Daarnaast oefent hij via interimovereenkomsten voor studenten arbeid uit als kwaliteitscontroleur in een productiebedrijf van autoruiten, (stuk 5)

Wonen en verblijven doet verzoeker bij zijn oom A., die omwille van eenzelfde reden Irak diende te verlaten een aan wie wél de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Verzoeker stelt vast dat verweerders niet - laat staat afdoende - heeft gemotiveerd waarom deze twee gelijkaardige situaties volledig anders behandeld en beoordeeld werden.

Zijn oom A. baat in Roeselare overigens een kapsalon uit, genaamd "Bagdad Salon Barber Shop".

Verzoeker begrijpt dan ook niet hoe al deze elementen het niet zouden rechtvaardigen dat verzoeker internationale bescherming zou krijgen gezien het ten overvloed is aangetoond dat een terugkeer naar Irak voor hem absoluut geen optie is.

5.

Verzoeker meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoeker geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Een gegronde vrees voor vervolging is aanwezig in hoofde van verzoeker. Er bestaat dan ook een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie en de Vreemdelingenwet, dat indien verzoeker terug zou worden gestuurd naar zijn land van herkomst, hij hetzelfde lot als zijn vader te wachten staat, zijnde de ontvoering en de dood door AAH-leden, dan wel het verplicht worden gerekruteerd als strijder van AAH.

Immers, het gaat verder dan het louter bestaan en aanwezig zijn van de AAH-milities in Bagdad, zoals voorgehouden door verweerder. Verschillende familieleden werden reeds ontvoerd en vermoord, waaronder de eigen vader van verzoeker, door deze militie, waarbij deze actief verzoeker opspoorde. Deze elementen staan overigens niet ter discussie bij verweerder."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"1.

Verzoeker verwijst onder het tweede middel vooreerst naar hetgeen aangehaald onder het eerste middel.

2.

Daarnaast wijst verzoeker op de tegenstrijdigheden in de beslissing van verweerder.

Zo stelt verweerder dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, erkent verweerder dat deze wordt verleend.

3.

Hierboven is afdoende gemotiveerd dat omwille van het specifieke profiel van verzoeker hij bescherming nodig heeft. Hij en zijn familie worden duidelijk gevisieerd door de AAH-militie. Verzoekers familiale achtergrond kan aldus aanzien worden als "persoonlijke omstandigheden" die maken dat verzoeker, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zouden lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad.

Zo gaat verweerder voorbij aan het feit dat verzoeker deze niet inroept omwille van zijn loutere aanwezigheid in Bagdad, doch wel omwille van het feit dat hij persoonlijk werd gevisieerd door de AAH-leden, nadat meerdere van zijn familieleden al gevisieerd werden, met de gekende gevolgen.

Er bestaat dan ook een objectief risico op onmenselijke en vernederende behandeling bij terugkeer naar Irak. Er bestaat eveneens een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, dat indien verzoeker terug zou worden gestuurd naar zijn land van

herkomst, hij hetzelfde lot als zijn vader te wachten staat, zijnde ontvoering en de dood door AAH-leden."

In uiterst ondergeschikte orde (derde middel) voert verzoeker het volgende aan:

"Indien het voor uw Raad niet mogelijk is om aan verzoeker de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of indien uw Raad van mening is dat zij op onvoldoende wijze geïnformeerd is, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd en de zaak te worden terugverwezen te worden naar het CGVS voor een nieuw onderzoek ten gronde."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"2. Artikel "No Child's Play: Kids Fighting One Another in Iraq Conflict", te consulteren via [URL]

3. Artikel "Iraq: Turning a blind eye: The arming of the Popular Mobilization Units", te consulteren via [URL]

4. Inschrijvingsbewijzen schooljaar 2021-2022

5. Studentenjob".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen samen behandeld.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft.

De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Verzoeker voert aan dat hij Irak in augustus 2019 is ontvlucht omwille van problemen met de militie Asaeb ahl Haq (AAH). Verzoeker stelt dat zijn vader en ooms problemen kenden met AAH in 2015 nadat zij weigerden samen te werken. Zijn vader werd in 2015 door AAH vermoord, zijn oom W. is sindsdien vermist en zijn oom A. is kunnen vluchten (en kreeg de vluchtelingenstatus in België). In juli 2019 kwam AAH tweemaal bij verzoeker thuis langs en stelden ze vragen over verzoekers oom A. en verzoeker. Uit vrees voor zijn leven verliet verzoeker Irak op 3 augustus 2019.

Aan verzoekers relaas inzake de benaderingen van AAH in 2019 kan op basis van de elementen in het dossier echter omwille van de volgende redenen geen geloof gehecht worden:

- verzoekers tegenstrijdige verklaringen aangaande de gebeurtenissen in 2019 ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde persoonlijke problemen met AAH:

- (i) uit verzoekers verklaringen bij de DVZ blijkt dat verzoeker noch zijn moeder wist of de mensen die in 2019 bij verzoekers thuis kwamen tot AAH behoorden of niet (*"Weet je of die mensen tot Asaeb behoorden?"*, *"Dat weten we niet. Mijn moeder heeft zelf geen vragen gesteld?"*, vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS uitdrukkelijk verklaarde dat AAH in 2019 bij verzoeker thuis kwam, dat zijn moeder hen zag en hun wagens herkende (*"Er kwamen dan sinds midden 2019 mensen naar u vragen. Wie waren dat?"*, *"AAH"*, *"Hoe weet u dat?"*, *"Ze hadden de regio in handen, iedereen kent hen"*, *"Hoe weet u dat die mannen aan uw deur stonden?"*, *"Ze zijn gewapend, ze hadden een pistool. Mijn moeder zag hen, ze herkende hun wagens?"*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-22);

- (ii) bij de DVZ liet verzoeker optekenen dat de personen die langskwamen in 2019 geen uniform droegen (*"Het was iemand die niet in uniform was maar hij droeg wel een pistool."*, vragenlijst CGVS, vraag 3.5), hoewel hij bij het CGVS – hieraan tegenstrijdig – aangaf dat ze uniformen droegen en dat het feit dat ze uniformen droegen net één van de redenen was hoe zijn moeder wist dat ze tot AAH behoorden (*"Nee, maar daarom dat ik vraag hoe u zeker wist dat die mannen voor de deur van AAH waren?"*, *"Mijn moeder herkende ze van hun wagens en uniformen"*, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23);

- (iii) verzoeker verklaarde bij de DVZ uitdrukkelijk nooit getuige te zijn geweest van de bezoeken in 2019 aangezien hij bij zijn grootvader verbleef (*"Zelf ben ik nooit getuige geweest van dit gebeuren. Ik verbleef bij mijn grootvader"*, vragenlijst CGVS, vraag 3.5), maar gaf bij het CGVS dan weer aan dat hij de eerste keer niet thuis was, maar bij het tweede bezoek wel (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), alsook dat hij enkel de dag van het incident met zijn vader en ooms in juni 2015 bij zijn grootvader verbleef (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 28);

- aangezien verzoeker voorhoudt dat AAH aanwezig waren in de wijk, duidelijk wisten wie verzoeker was en naar hem op zoek waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18, p. 23), kan niet worden aangenomen dat de militieleden gewoon tweemaal naar verzoeker kwamen vragen bij hem thuis (en zelfs niet binnenkwamen) maar voor het overige geen verdere stappen ondernamen om verzoeker effectief te vinden;

- dat verzoeker zich ook na de twee bezoeken van de militieleden bij hem thuis nog buitenshuis begaf – samen met zijn oom Al. in de auto omdat verzoeker schrik had – kan, gelet op het gegeven dat verzoekers oom en vader in 2015 op straat door AAH werden tegengehouden, niet worden aangenomen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25);

- verzoeker slaagt er niet in eenduidige verklaringen af te leggen aangaande de tussenkomst van zijn oom Al. en het moment waarop de familie zich bewust werd van de ernst van de situatie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24-25);

- het is geenszins geloofwaardig dat verzoekers moeder, in de overtuiging dat verzoeker geïnterviewd werd door AAH en net als zijn vader zou worden vermoord én in de wetenschap dat de militie overal in de wijk aanwezig is en de zaken in de gaten hield, tegen de AAH-leden zou vertellen dat verzoeker niet praktiseert en alcohol drinkt – twee zaken die niet worden aanvaard door AAH (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18, p. 25);

- dat verzoeker zonder enige voorzorg of voorzichtigheid naar de luchthaven ging om er met zijn eigen paspoort het land te verlaten – in de wetenschap dat hij hierbij aan verschillende controleposten, die geïnfilteerd zijn door de milities, zou moeten passeren – valt allesbehalve te rijmen met de voorgehouden (persoonsgerichte) vervolging door AAH in zijn hoofd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 26);

- de loutere bewering dat de militieleden verzoeker na zijn vlucht bij hem thuis hebben gezocht kan in het licht van voorstaande vaststellingen niet worden aangenomen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 27);

- gelet op het voorgaande en op het gegeven dat de gebeurtenissen met verzoekers vader en ooms dateren van juni 2015, heeft verzoeker geenszins aannemelijk weten maken dat AAH verzoeker opeens – na vier jaar – in 2019 zouden viseren.

Voormelde vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Verzoekers jonge leeftijd en het gegeven dat hij zijn verklaringen baseerde op de respectievelijke “gekleurde” verhalen van zijn moeder en oom kunnen de tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in zijn relaas niet verschonen.

Immers, ook van een jong persoon kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij op eenduidige wijze de reden(en) voor zijn vlucht uit zijn land kan uiteenzetten, *quod in casu non*.

Bovendien legde verzoeker ook strijdige verklaringen af over zijn eigen aanwezigheid thuis bij de bezoeken van AAH in 2019. Dit betreft zijn eigen ervaring, zodat niet kan worden aanvaard dat zijn incoherente verklaringen dienaangaande te wijten zijn aan de “gekleurde” verhalen van zijn moeder en oom. Met zijn *post factum* verduidelijking in het verzoekschrift aangaande zijn aanwezigheid tijdens het tweede bezoek, die na kennisname van de bestreden beslissing tot stand kwam, bevestigt verzoeker louter dat hij aanwezig was tijdens het tweede bezoek, maar weerlegt hij de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS hieromtrent niet.

De door verzoeker bijgebrachte informatie (stukken 2 en 3, gevoegd bij verzoekschrift) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïnterviewd of vervolgd door AAH. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Waar verzoeker stelt dat het feit dat hij niet werd ontdekt aan de controleposten aan de luchthaven niet impliceert dat hij geen vrees voor vervolging zou kunnen hebben, gaat hij eraan voorbij dat zijn onvoorzichtige houding bij het verlaten van zijn land van herkomst onverenigbaar is met zijn voorgehouden vrees voor vervolging door AAH. Indien verzoeker daadwerkelijk vermoedde dat hij werd geïnterviewd door AAH, dan is niet aannemelijk dat hij het risico zou nemen zich zonder enige voorzorgsmaatregel naar de luchthaven te begeven om er met zijn eigen paspoort het land te verlaten.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar de vluchtelingenstatus van zijn oom A., dient opgemerkt dat de feiten uit 2015 niet worden betwist. Gelet op het voorgaande heeft verzoeker echter niet aannemelijk te maken dat hij zelf persoonlijk geïnterviewd wordt door AAH en in het geval van terugkeer naar Irak een gegronde vrees voor vervolging heeft, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt. Te dezen dient nog opgemerkt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel en op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld.

Gelet op voorstaande slaagt verzoeker er middels zijn verweer in het verzoekschrift niet in de voorgehouden feiten uit 2019 aan te tonen, noch zijn vrees voor vervolging voor AAH in geval van terugkeer naar Irak aannemelijk te maken.

6. Wat betreft de in het verzoekschrift bijgebrachte stukken aangaande verzoekers studies en studentenjob in België (stukken 4 en 5, gevoegd bij verzoekschrift), dient opgemerkt dat de mate van integratie in België niet relevant is voor de beoordeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (zijn paspoort, het (gedeeltelijk) paspoort en nationaliteitsbewijs van zijn vader, foto's van zijn vermoorde vader) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker meent dat het feit dat zijn familie gevisieerd wordt door AAH kan aanzien worden als persoonlijke omstandigheden die maken dat hij een verhoogd risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Gelet op het voorstaande heeft verzoeker echter niet aannemelijk gemaakt dat hij of zijn familie (actueel) zouden worden gevisieerd door AAH. Verzoekers ooms en vader werden kwamen in 2015 op de radar van AAH om samen te werken omwille van hun kapperszaak, niet omwille van hun familiale achtergrond. De kapperszaak is op heden gesloten en verzoeker heeft niet aangetoond dat hij of zijn familie na 2015 nog werd gevisieerd. Bijgevolg kunnen in hoofde van verzoeker geen persoonlijke omstandigheden worden aangenomen die maken dat er, wat hem betreft, sprake is van een dermate verhoogd risico op ernstige schade door willekeurig geweld dat hij subsidiaire bescherming behoeft.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Kosten

11. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig december tweeduizend eenentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS